कृतवान् तेन प्रयोगेण 'तं' अश्वमेधं, प्राप्य तैरेव पशुभिः स्वाधीनं कृतवान्। तस्मादष्टादशिनो रोहितो धूम्ररोहित इत्यादिभिरनुवाकैरुक्ताः प्रत्यनुवाकमष्टादशसङ्ख्या मिलित्वाऽशीत्यधिकशतसङ्ख्याकाः पशव आलभ्याः। 'तैः' पशुभिः, 'यज्ञं', प्राप्य स्वाधीनं करोति॥

(२) पशुगतामष्टादशसङ्ख्यां प्रशंसति। "संवत्सरस्य वा एषा प्रतिमा। यदष्टादशिनः। द्वादशमासाः पञ्चर्त्तवः॥ १॥ संवत्सरोऽष्टादश। यदष्टादशिन आलभ्यन्ते। संवत्सरमेव तैराप्त्वा यजमानोऽवरुन्धे" इति। य एतेऽष्टादशिनः पशवः त एते सङ्ख्यया संवत्सरमासर्त्तुद्वारा संवत्सरेऽप्यष्टादशसङ्ख्या विद्यते। अतः सङ्ख्यासाम्यात् 'तैः' पशुभिः, संवत्सरं प्राप्य स्वाधीनं करोति॥

(३) तेषामुपाकरणाय यूपविशेषं विधत्ते। "अग्निष्ठेऽन्यान् पशूनुपाकरोति। इतरेषु यूपेष्वष्टादशिनो जामित्वाय" इति। अष्टादशव्यतिरिक्ता येऽन्ये पशवः आदिष्टदेशरहिताः। तान् सर्व्वान् 'अग्निष्ठे', बध्वोपाकुर्य्यात्। अतएव सूत्रकारेणोक्तं। अश्वतूपरगोमृगानग्निष्ठ उपाकरोति येषाञ्चानादिष्टो देश इति। 'अष्टादशिनः', तु 'पशून्', अग्निष्ठव्यतिरिक्तेषु यूपेषूपाकुर्य्यात्, एवं सति सर्व्वेषां पशूनामेकविधत्वाभावादालस्यं न भवति॥

(४) इतरयूपेष्वष्टादशिनामुपाकरणे विभज्य सङ्ख्यां विधत्ते। "नव नवालभ्यन्ते सवीर्य्यत्वाय" इति। एकैकस्मिन् यूपे 'नव नव', पशवो बध्वोपाकर्त्तव्याः। रोहितो धूम्र इत्यादिषु दश-